

Početna Stranica > ... > Obiteljskopравни Predmeti I Nasljeđivanje > Roditeljska Odgovornost – Skrbništvo Nad Djecom I Prava Na Kontakt > Austria

Roditeljska odgovornost – skrbništvo nad djecom i prava na kontakt

Sadržaj omogućio

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Što u praktičnom smislu znači pravni pojam „roditeljska odgovornost”? Koja su prava i obveze nositelja roditeljske odgovornosti?

Skrbništvo (roditeljska odgovornost) dužnost je i pravo roditelja. Među ostalim, to uključuje skrb o djetetu i njegov odgoj, upravljanje djetetovom imovinom i zastupanje djeteta (članak 158. austrijskog Građanskog zakonika – *Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch*).

U skladu s člankom 160. austrijskog Građanskog zakonika skrb o djetetu prvenstveno znači briga za njegovu fizičku dobrobit i zdravlje te izravni nadzor djeteta, dok odgoj djeteta posebno uključuje osiguravanje fizičkog, mentalnog, emocionalnog i moralnog razvoja djeteta te promicanje djetetovih talenata, sposobnosti, sklonosti i razvojnog potencijala te njegovo školovanje / strukovno osposobljavanje. Skrb uključuje i liječenje djeteta, a odgoj djeteta uključuje i donošenje odluke o djetetovu mjestu boravka (članak 162. austrijskog Građanskog zakonika) te stoga i, na primjer, donošenje odluka o putovanju u stranu zemlju, odabir škola te odabir ili promjenu djetetove vjere. Pravo roditelja na odgoj djeteta podrazumijeva i pravo na davanje imena djetetu.

Upravljanje djetetovom imovinom uključuje, na primjer, uzdržavanje djeteta (određivanje, izmjenu, primitak, naplatu i upotrebu uzdržavanja). U članku 164. austrijskog Građanskog zakonika navodi se da su roditelji obvezni upravljati djetetovom imovinom „uz pažnju dobrih roditelja”.

„Pravno zastupanje” djeteta definira se kao pravo i obveza obavljanja pravnih radnji u ime djeteta. To uključuje zastupanje djeteta u predmetima u kojima se prava ili obveze izravno dodjeljuju djetetu ili davanje pristanka u ime djeteta. Pravno zastupanje može se odnositi na skrb za dijete i njegov odgoj te upravljanje djetetovom imovinom u „vanjskom” smislu (npr. sklapanje ugovora o liječenju s liječnikom, pristanak na terapijsko liječenje djeteta) za razliku od stvarnog obavljanja tih zadaća „interno” (npr. davanje lijekova, promjena dječjih pelena, praćenje pisanja domaće zadaće). Pravno zastupanje primjenjuje se i izvan tih područja (u doslovnom smislu tog pojma), kao što je promjena djetetova imena ili državljanstva, podnošenje zahtjeva za priznavanje izvanbračnog očinstva te ostvarivanje djetetovih osobnih prava.

2 Tko u pravilu ima roditeljsku odgovornost nad djetetom?

U pravilu, ako je dijete rođeno u braku ili ako su roditelji sklopili brak nakon djetetova rođenja, oba će roditelja imati skrbništvo nad djetetom (članak 177. stavak 1. austrijskog Građanskog zakonika). Ako je dijete rođeno izvan braka, po zakonu će samo majka imati skrbništvo nad djetetom (članak 177. stavak 2. prva rečenica austrijskog Građanskog zakonika).

U članku 177. stavku 2. drugoj rečenici austrijskog Građanskog zakonika navodi se da roditelji koji nisu sklopili brak mogu, nakon što ih se obavijesti o pravnim posljedicama i ako skrbništvo već nije određeno na sudu, osobno pred matičarom izjaviti da su oboje odgovorni za skrbništvo nad djetetom. Ako roditelji ne žive u jednom

kućanstvu, moraju se dogovoriti tko će biti djetetov primarni skrbnik. Umjesto toga, roditelji mogu pred sudom sklopiti sporazum ili ga dostaviti sudu (članak 177. stavak 3. austrijskog Građanskog zakonika). Sud može isto tako skrbništvo dodijeliti oboma roditeljima (članak 180. stavak 2. austrijskog Građanskog zakonika).

Zajedničko skrbništvo može se oduzeti samo sudskom odlukom. Sud zatim mora nastojati postići sporazumno rješenje. Ako to ne uspije, sud će skrbništvo dodijeliti jednom roditelju ili ponovno oboma roditeljima (članak 180. austrijskog Građanskog zakonika). Ako sud dodijeli zajedničko skrbništvo, mora odrediti i u kojem će kućanstvu dijete primati primarnu skrb. U tim će odlukama sud uvijek dati prednost najboljem interesu djeteta.

Ako se skrbništvo dodijeli samo jednom roditelju, drugi će dobiti pravo na osobni kontakt s djetetom te prava na informiranje, izražavanje i zastupanje, kako su utvrđena u članku 189. austrijskog Građanskog zakonika.

3 Ako roditelji nisu sposobni ili ne žele snositi roditeljsku odgovornost nad svojom djecom, može li se umjesto njih odrediti neka druga osoba?

Ako ni jedan roditelj ne može izvršavati skrbništvo, sud mora odlučiti kojem bi djedu i baki (ili jednom od njih) ili kojim udomiteljima (ili udomitelju) trebalo dodijeliti skrbništvo nad djetetom. Ako djedu i baki ili udomiteljima treba dodijeliti skrbništvo, par će općenito imati prednost pred bakom ili djedom ili jednim udomiteljem, osim ako to nije u najboljem interesu djeteta. Ako ni jedan roditelj ne može pružati određeni aspekt skrbi, to će se primijeniti na odgovarajući način. Dobrobit djeteta uvijek je glavni kriterij za dodjelu skrbništva.

Ako roditelj koji ima isključivo skrbništvo ne može izvršavati skrbništvo, sud mora odlučiti treba li drugom roditelju, djedu i baki (ili jednom od njih) ili udomiteljima (ili udomitelju) dodijeliti potpuno ili djelomično skrbništvo. Drugi će roditelj imati prednost pred djedom i bakom te udomiteljima dok god može jamčiti dobrobit djeteta.

Ako ne postoje roditelji, djedovi i bake ili udomitelji kojima se može dodijeliti skrbništvo nad djetetom, ono se može dodijeliti drugoj primjerenoj osobi (članak 204. austrijskog Građanskog zakonika). Dobrobit djeteta odlučujući je čimbenik pri odabiru te osobe; moraju se uzeti u obzir i želje djeteta i roditelja (članak 205. stavak 1. austrijskog Građanskog zakonika). Najprije treba razmotriti srodnike pa druge osobe bliske djetetu te, konačno, druge primjerene osobe, kao što su organizacije za dobrobit djece ili mladih (članak 209. austrijskog Građanskog zakonika).

4 Ako se roditelji razvedu ili prekinu odnos, kako se rješava pitanje roditeljske odgovornosti u budućnosti?

Zajedničko skrbništvo primjenjuje se i nakon razvoda ili poništenja braka. Međutim, ako roditelji žele zadržati zajedničko skrbništvo kao i prije, u razumnom roku sudu moraju dostaviti sporazum u kojem se navodi s kojim će roditeljem dijete primarno boraviti. Sud mora odobriti taj sporazum ako je on u najboljem interesu djeteta. Međutim, roditelji ne smiju dijeliti skrbništvo tako da je, na primjer, jedan roditelj isključivo odgovoran za skrb za dijete i njegov odgoj, dok drugi isključivo upravlja djetetovom imovinom i zastupa dijete; roditelj s kojim dijete primarno boravi uvijek mora imati potpuno skrbništvo. Ako se taj sporazum ne podnese u razumnom roku nakon prestanka braka, ili ako on nije u najboljem interesu djeteta, sud mora, ako se dogovor ne može sporazumno postići i ako je to potrebno nakon mirenja, donijeti odluku o tome koji će roditelj imati isključivo skrbništvo nad djetetom u budućnosti.

Roditelji mogu odrediti i da bi nakon prestanka braka samo jedan roditelj trebao zadržati skrbništvo nad djetetom. Sporazum u kojem se navodi s kojim će roditeljem dijete primarno boraviti očito nije potreban u takvim slučajevima. To se ne primjenjuje samo na slučajeve prestanka braka, nego i na slučajeve u kojima su roditelji djeteta još u braku, ali trajno žive odvojeno. U tim će slučajevima sud donijeti odluku samo na zahtjev jednog od roditelja.

Prethodne informacije o skrbništvu nakon prestanka braka roditelja primjenjuju se i na slučajeve rastave životnih partnera. Roditeljima djeteta rođenog izvan braka sud stoga može dodijeliti zajedničko skrbništvo ako je zajedničko kućanstvo raskinuto ili čak ako takvo kućanstvo nikad nije postojalo, pod uvjetom da postoji sporazum o boravištu koji je u najboljem interesu djeteta.

5 Ako roditelji postignu dogovor po pitanju roditeljske odgovornosti, koje se formalnosti moraju poštovati kako bi taj sporazum postao pravno obvezujući?

Vidjeti pitanje br. 4.

6 Ako roditelji ne mogu postići dogovor po pitanju roditeljske odgovornosti, koja je alternativa rješavanju spora a da se izbjegne izlazak pred sud?

Roditelji se mogu obratiti službama za dobrobit djece ili mladih (obiteljsko savjetovanje) ili privatnim organizacijama kako bi se s njima savještovali. Umjesto toga, roditelji mogu upotrebljavati usluge mirenja, bračnog savjetovanja ili savjetovanja za roditelje ili se obratiti drugim savjetodavnim službama.

7 Ako roditelji izađu pred sud, o kojim pitanjima u vezi s djetetom može odlučivati sudac?

Samo sudac skrbničkog suda (*Pflegschaftsgericht*) može službeno pokrenuti i razmatrati postupak koji se odnosi na skrbništvo i prava na kontakt. Ako postoji znatan rizik za dobrobit djeteta, moraju se obavijestiti službe za dobrobit djece i mladih. Ako je dijete u neposrednoj opasnosti, one mogu poduzeti odgovarajuće mjere, uključujući oduzimanje skrbništva u najtežim slučajevima.

O uzdržavanju djeteta može se odlučivati samo na zahtjev djetetova pravnog zastupnika ili punoljetne uzdržavane osobe; sud o tome ne može odlučivati na vlastitu inicijativu. Uzdržavanje djeteta mora se zatražiti u okviru izvanparničnog postupka (*Außerstreitverfahren*). To se primjenjuje i na punoljetnu djecu. Za to su nadležni sudski službenici (*Rechtspfleger*).

8 Ako sud odluči da jedan roditelj treba imati isključivu skrb nad djetetom, znači li to da on ili ona može odlučivati o svim pitanjima u vezi s djetetom a da se prethodno ne savjetuje s drugim roditeljem?

Roditelj koji nema skrbništvo ima pravo na pravodobno dobivanje informacija o važnim stvarima koje utječu na dijete i planiranim mjerama za koje je potrebno zajedničko zastupanje na sudu u slučaju zajedničkog skrbništva (članak 167. stavci 2. i 3. austrijskog Građanskog zakonika) od osobe koja ima skrbništvo, kao i na davanje primjedbi na te informacije (pravo na informiranje i izražavanje). Primjedbe bi trebalo uzeti u obzir ako su izražene želje više u interesu djeteta. Ta se prava primjenjuju i na manje važna pitanja (pod uvjetom da se ne radi o običnim svakodnevnim stvarima) ako, unatoč spremnosti roditelja koji nema skrbništvo, taj roditelj nema redoviti izravni kontakt s djetetom, na primjer, jer okolnosti to ne dopuštaju ili jer dijete odbija kontakt (članak 189. stavak 3. austrijskog Građanskog zakonika).

Ako roditelj koji ima skrbništvo neprekidno krši te obveze, sud može odgovarajuće privremene mjere izreći na zahtjev i, ako je ugrožena dobrobit djeteta, na vlastitu inicijativu (članak 189. stavak 4. austrijskog Građanskog zakonika). Sud može, na primjer, izdati posebne naloge roditelju koji ne poštuje obveze ili roditelja koji nema skrbništvo ovlastiti da sam ishodi informacije od liječnika ili škole. Ako je djetetova dobrobit ugrožena zbog ponašanja roditelja koji ima skrbništvo, ono se može djelomično ili potpuno oduzeti u skladu s člankom 181. austrijskog Građanskog zakonika.

Sud može ograničiti ili ukinuti pravo na informiranje i izražavanje ako se time ozbiljno ugrožava djetetova dobrobit. Isto se primjenjuje ako predmetni roditelj zloupotrebljava ta prava ili ih ostvaruje na način koji je neprihvatljiv drugom roditelju. Ona mogu prestati postojati i ako sam roditelj odbija kontakt s djetetom bez obrazloženja (članak 189. stavak 2. austrijskog Građanskog zakonika).

Skrbništvo se uvijek mora izvršavati tako da se poštuju najbolji interesi djeteta. Pri određivanju najboljih interesa djeteta potrebno je uzeti u obzir djetetovu osobnost i potrebe, posebno njegove talente, sposobnosti, sklonosti i razvojni potencijal te životne uvjete roditelja.

Sve osobe koje imaju skrbništvo (roditelji, bake i djedovi, udomitelji, ostali) i osobe koje imaju druga prava i obveze u pogledu djeteta (npr. prava na kontakt) moraju se, u cilju zaštite dobrobiti djeteta, suzdržati od svega čime bi se mogao narušiti odnos djeteta s drugim osobama koje imaju prava i obveze u pogledu tog djeteta ili čime bi se tim osobama otežalo obavljanje njihovih dužnosti (zahtjevi u pogledu dobrog ponašanja (*Wohlverhaltensgebot*), članak 159. austrijskog Građanskog zakonika).

9 Ako sud odluči da roditelji trebaju imati zajedničku skrb nad djetetom, što to znači u praksi?

Načelo samostalnog zastupanja primjenjuje se na pravno zastupanje, tj. svaki roditelj ima pravo i obvezu sam zastupati dijete. Stoga su pravne radnje koje poduzme jedan roditelj i dalje valjane, čak i ako se drugi roditelj ne slaže s tim (članak 167. stavak 1. austrijskog Građanskog zakonika). Sporazum obaju roditelja ovlaštenih za zastupanje djeteta potreban je samo u slučajevima navedenima u članku 167. stavku 2. austrijskog Građanskog zakonika (npr. pri promjeni imena ili prezimena djeteta, odabiru ili promjeni djetetove vjere, prelasku djeteta na vanjsku skrb itd.).

Odobrenje drugog roditelja ovlaštenog za zastupanje djeteta i pristanak suda potrebni su kad se dijete zastupa ili se pristanak daje u ime djeteta u imovinskopравnim predmetima koji nisu dio uobičajenog poslovanja (članak 167. stavak 3. austrijskog Građanskog zakonika). To, na primjer, uključuje prodaju ili terećenje imovine, odricanje od prava na nasljeđivanje, bezuvjetno prihvaćanje ili odbacivanje nasljedstva te prihvaćanje darova s teretima.

U parničnom postupku svaki je roditelj ovlašten samostalno zastupati dijete. Ako se roditelji ne mogu dogovoriti ili sud nije imenovao ni jednog od njih ili treću stranu kao djetetova zastupnika, zastupnik će biti roditelj koji izvrši prvu postupovnu radnju (*Verfahrenshandlung*) (članak 169. austrijskog Građanskog zakonika). Roditelji moraju poštovati zahtjeve u pogledu dobrog ponašanja (vidjeti pitanje br. 9).

10 Kojem se sudu ili tijelu trebam obratiti ako želim podnijeti zahtjev za roditeljsku odgovornost? Koje se formalnosti moraju poštovati? Koje dokumente trebam priložiti zahtjevu?

U skladu s člankom 109. Zakona o sudskoj nadležnosti (*Jurisdiktionsnorm* – JN) nadležni je sud okružni sud (*Bezirksgericht*) u okrugu u kojem dijete ima uobičajeno boravište ili, ako nema takvo boravište u Austriji, u kojem ima (stvarno) boravište. Ako dijete nema boravište u Austriji, nadležan je sud u okrugu u kojem pravni zastupnik ima uobičajeno boravište. Ako ne postoji takvo boravište u Austriji, nadležan je sud u okrugu u kojem jedan roditelj ima uobičajeno boravište; u ostalim slučajevima nadležan je Okružni sud u središtu Beča (*Bezirksgericht Innere Stadt Wien*). Uobičajeno boravište razlikuje se od (običnog) boravišta u tome što je to uobičajeno mjesto boravka tijekom određenog, kontinuiranog razdoblja (otprilike šest mjeseci).

Zahtjevi za prijenos isključivog skrbništva ili sudjelovanja u skrbništvu mogu se dostaviti u pisanom obliku poštom ili osobno okružnom sudu u uredovno vrijeme (*Amtstage*), koje je najmanje jednom tjedno, obično utorkom ujutro. Stranke ne mora zastupati odvjetnik. Međutim, ako žele da ih se zastupa, može ih zastupati samo odvjetnik („relativni zahtjev u pogledu pravnog zastupanja” (*relative Anwaltpflicht*) na temelju članka 101. stavka 1. Zakona o izvanparničnom postupku).

Zahtjev mora sadržavati opis predmeta, imena, prezimena i adrese podnositelja zahtjeva i njegova zastupnika te, ako je potrebno, imena i adrese drugih stranaka koje su mu poznate, te, u predmetima koji se odnose na osobna stanja, i datum i mjesto rođenja te državljanstvo stranaka (članak 10. stavak 3. Zakona o izvanparničnom postupku).

Ako je oblik ili sadržaj zahtjeva netočan ili nepotpun tako da su daljnje postupovne radnje nemoguće, sud ga ne smije odmah odbaciti ili odbiti, nego najprije treba zatražiti ispravak (članak 10. stavak 4. Zakona o izvanparničnom postupku).

11 Koji se postupak primjenjuje u takvim slučajevima? Postoji li hitni postupak?

U tim se predmetima primjenjuje izvanparnični postupak, u skladu sa Zakonom o izvanparničnom postupku.

U skladu s najboljim interesima djeteta sud mora dodijeliti ili oduzeti skrbništvo i pravo na osobni kontakt, posebno u svrhu održavanja pouzdanog kontakta i uspostavljanja pravne jasnoće, te ponekad to mora učiniti privremeno u okviru hitnog postupka. To može biti nužno, posebno nakon prestanka braka roditelja ili postojanja zajedničkog kućanstva (članak 180. stavak 1. točka 1. austrijskog Građanskog zakonika). Ta je odluka privremeno obvezujuća i izvršiva, osim ako sud odluči drukčije.

12 Mogu li dobiti pravnu pomoć za pokrivanje troškova postupka?

U skladu s člancima od 63. do 73. Zakonika o parničnom postupku (*Zivilprozessordnung* – ZPO) pravna pomoć dodjeljuje se u parničnom postupku na zahtjev ako stranka ne može podmiriti troškove postupka, a da se pritom ne nađe ispod nužne razine egzistencije. U skladu s člankom 7. stavkom 1. Zakona o izvanparničnom postupku te se odredbe na odgovarajući način moraju primjenjivati u izvanparničnim postupcima (kao što je postupak u pogledu uzdržavanja djeteta).

U apstraktnom smislu nužna razina egzistencije nalazi se između statističkog prosječnog dohotka zaposlene osobe i egzistencijalnog minimuma. Smatra se da je stranka ugrožena ako njezina obitelj koja ima pravo na uzdržavanje i ona ne bi mogle voditi ni skroman život, uzimajući u obzir iskoristivu imovinu ili mogućnost akumuliranja štednje tijekom duljeg postupka. Može se dodijeliti i djelomična pravna pomoć.

Pravna pomoć odobrit će se samo ako se ne čini da je planirana pravna radnja ili obrana očito beznačajna ili uzaludna. Pravna pomoć može se dodijeliti fizičkim i pravnim osobama. Državljanstvo stranke nije važno.

Pravna pomoć posebno uključuje privremeno izuzeće od plaćanja sudskih pristojbi, naknada za svjedoke, vještake, sudske tumače te plaćanja putnih troškova stranke ako se mora osobno pojaviti pred sudom. Ako na temelju zakona stranku mora zastupati odvjetnik (kao u sporovima koji uključuju vrijednosti veće od 5 000 EUR ili u postupcima pred regionalnim sudovima (*Landesgerichte*)) ili ako se to čini potrebnim zbog okolnosti predmeta, stranci će se privremeno besplatno dodijeliti austrijski odvjetnik. Odvjetnik će stranci prije postupka pružiti pravni savjet u cilju rješavanja spora izvan suda.

Člankom 71. Zakonika o parničnom postupku propisano je da će sve stranke koje primaju pravnu pomoć morati platiti djelomičan ili ukupan iznos od kojeg su privremeno bile izuzete i koji još nije plaćen. Nadalje, morat će platiti utvrđenu naknadu za odvjetnika koji im je dodijeljen ako i čim to mogu učiniti, a da pritom ne riskiraju nužnu razinu egzistencije. Obveza plaćanja ne može se više nametati nakon isteka razdoblja od tri godine od zaključenja postupka. Kako bi provjerio jesu li ispunjeni uvjeti za plaćanje, sud može od stranke zatražiti da u odgovarajućem roku dostavi novu imovinsku karticu (*Vermögensbekenntnis*) zajedno s razumnim dokazima.

13 Je li moguće uložiti žalbu protiv odluke o roditeljskoj odgovornosti?

Protiv odluka prvostupanjskog suda o roditeljskoj odgovornosti može se podnijeti žalba (članak 45. Zakona o izvanparničnom postupku). Žalba se može podnijeti u roku od 14 dana od datuma dostave pisanog primjerka odluke (članak 46. stavak 1. Zakona o izvanparničnom postupku). U pravilu o žalbi odlučuje drugostupanjski sud.

U određenim slučajevima žalba zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog materijalnog prava (*Revisionsrekurs*) može se podnijeti Vrhovnom sudu (*Oberster Gerichtshof*) protiv odluke koju je žalbeni sud (*Rekursgericht*) izdao u okviru žalbenog postupka (vidi članak 62. Zakona o izvanparničnom postupku). Te su žalbe dopuštene samo ako se njima rješava pravno pitanje od znatne važnosti za očuvanje pravnog jedinstva, sigurnosti ili razvoja. Međutim, u nekim stvarima, kao što su pitanja pravne pomoći, troškova i pristojbi, te žalbe nisu dopuštene. Žalba zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog materijalnog prava može se podnijeti u roku od 14 dana od datuma dostave odluke žalbenog suda (članak 65. stavak 1. Zakona o izvanparničnom postupku). Žalbu mora potpisati odvjetnik ili javni bilježnik (članak 65. stavak 3. točka 5. Zakona o izvanparničnom postupku).

14 U određenim slučajevima potrebno je obratiti se sudu kako bi se zatražilo izvršenje odluke o roditeljskoj odgovornosti. Kojem se sudu trebam obratiti u takvim slučajevima i koji se postupak primjenjuje?

Na temelju članka 110. stavka 2. Zakona o izvanparničnom postupku odluke se ne mogu izvršiti u skladu sa Zakonom o izvršenju (*Exekutionsordnung*). U skladu s člankom 79. stavkom 2. Zakona o izvanparničnom postupku sud mora odgovarajuće obvezujuće mjere naložiti na temelju zahtjeva ili na vlastitu inicijativu. Te mjere uključuju kazne, zatvor do godine dana, obvezno prisustvovanje, provjeru dokumenata, informacija i druge pokretne imovine te imenovanje povjerenika koji moraju poduzeti razumne radnje na trošak i rizik osobe koja ne poštuje obveze. Odluke o osobnom kontaktu moraju se izvršiti i protiv volje roditelja koji s djetetom ne živi u zajedničkom kućanstvu. Sud može izvršiti odluke o skrbništvu i primjenom primjerene izravne sile.

U skladu s člankom 110. stavkom 3. Zakona o izvanparničnom postupku sud se može, na vlastitu inicijativu, suzdržati od izvršenja ako i dok god se time ugrožava dobrobit djeteta. Uz to, kada sud izvršava odluke o skrbništvu koje je donio ili odobrio, sud može zatražiti pomoć službi za dobrobit djece i mladih ili obiteljskog suda, posebno u pogledu privremene skrbi o djetetu, ako je to potrebno kako bi se osigurala njegova dobrobit. Međutim, samo pravosudna tijela mogu primijeniti izravnu silu u cilju izvršenja sudskih odluka. Mogu zatražiti pomoć policije.

15 Što trebam učiniti kako bi se u ovoj državi članici priznala i izvršila odluka o roditeljskoj odgovornosti koju je donio sud u drugoj državi članici?

U skladu s člankom 21. Uredbe Bruxelles II.a za priznavanje odluka iz drugih država članica nije potreban nikakav poseban postupak.

Postupak za potvrdu odluke koju je donio strani sud (delibacijski postupak) potreban je za izvršenje odluka o skrbništvu (članak 28. i dalje Uredbe Bruxelles II.a); na temelju članka 30. Uredbe državama članicama ostavljeno je da same uredbe pojedini postupka. U Austriji je to uređeno člancima od 112. do 116. Zakona o izvanparničnom postupku.

16 Kojem se sudu u ovoj državi članici trebam obratiti kako bih podnio prigovor na priznanje odluke o roditeljskoj odgovornosti koju je donio sud u drugoj državi članici? Koji se postupak u takvim slučajevima primjenjuje?

Zahtjevi za nepriznavanje odluke o skrbništvu donesene u drugoj državi članici (članak 21. stavak 3. Uredbe Bruxelles II.a), kao i delibacijski postupak, u nadležnosti su okružnog suda u okrugu u kojem dijete ima uobičajeno boravište ili, ako nema takvo boravište, u kojem ima boravište u Austriji. Ako dijete nema boravište u Austriji, nadležan je sud u okrugu u kojem pravni zastupnik ima uobičajeno boravište ili, ako nema takvo boravište u Austriji, i dok god je riječ o djetetu, sud u okrugu u kojem jedan od roditelja ima uobičajeno boravište. U ostalim slučajevima nadležan će biti Okružni sud u središtu Beča (članak 109.a Zakona o sudskoj nadležnosti u vezi s člankom 109. tog Zakona).

17 Koje se pravo primjenjuje u postupku o roditeljskoj odgovornosti ako dijete ili stranke ne žive u ovoj državi članici ili su različitih nacionalnosti?

Ako se na temelju Uredbe Bruxelles II.a ili Haške konvencije iz 1996. o zaštiti djece smatra da su nadležni austrijski sudovi, prvenstveno će se primjenjivati austrijsko pravo.

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.